RZECZPOSPOLITA POLSKA

Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej

(12) **OPIS OCHRONNY WZORU UŻYTKOWEGO**

(19) **PL** (11) **64409**

(13) **Y1**

(21) Numer zgłoszenia: **116126**

(22) Data zgłoszenia: **16.05.2006**

(51) Int.Cl.
E06B 1/34 (2006.01)
E06B 3/30 (2006.01)

(54) **Zespół osłonowy drewnianej ramy**

(30) Pierwszeństwo:
21.03.2006,DE,2020060046097

(43) Zgłoszenie ogłoszono:
01.10.2007 BUP 20/07

(45) O udzieleniu prawa ochronnego ogłoszono:
29.05.2009 WUP 05/09

(73) Uprawniony z prawa ochronnego:
Corus Aluminium Profiltechnik GmbH, Vogt, DE

(72) Twórca(y) wzoru użytkowego:
Josef Brillisauer, Wolfegg, DE

PL 64409 Y1

Opis wzoru

Przedmiotem wzoru użytkowego jest zespół osłonowy drewnianej ramy, zwłaszcza okna albo drzwi, z osadzoną w niej szybą, przykrywający drewnianą ramę kształtownikami osłonowymi, składający się z przynajmniej jednego kształtownika osłonowego, przynajmniej jednego członu mocującego, oraz przynajmniej jednego członu złącznego.

Z niemieckiego opisu patentowego nr DE-GM297 10 495 znana jest drewniana rama wbudowana w otwór ściany, służąca do mocowania szyby, narażona stale na działanie czynników atmosferycznych, przykryta metalowymi kształtownikami, zwłaszcza aluminiowymi kształtownikami osłonowymi, mającymi na celu zabezpieczenie drewnianej ramy, by gwałtowny deszcz i promieniowanie słoneczne nie działały na nią bezpośrednio i nie uszkadzały jej. Zastosowane w tym przypadku człony mocujące są przymocowane śrubami do czołowej powierzchni ramy, a kształtowniki osłonowe są wsuwane z boku w człony mocujące i wspierają się nimi na drewnianej ramie. Kształtowniki osłonowe są zaopatrzone w podłużne zagłębienia, którymi są nasuwane na człony mocujące.

Niedogodność tych zespołów osłonowych, kształtowników osłonowych i członów mocujących polega na tym, że trudne jest przymocowanie członów mocujących do ramy. Muszą one być przymocowane w bardzo dokładnym położeniu, by kształtowniki osłonowe przykrywały całkowicie ramę. Ponadto w przypadku drewnianych ram drzwi, na dolnej poziomej belce, są często umieszczone listwy parapetowe, chroniące ją przez ulewnym deszczem, ale utrudniające montaż osłony.

Znane człony mocujące nie nadają się do mocowania kształtownika osłonowego w obszarze listwy parapetowej, gdyż wymaga ona odpowiedniej przestrzeni i wystaje z dolnej poziomej belki. Kształtownik osłonowy powinien zapewniać wystarczającą przestrzeń dla listwy parapetowej.

Może to zostać osiągnięte jedynie na przykład dzięki temu, że wymiary podłużne zastosowanych członów mocujących są większe niż w przypadku członów mocujących zastosowanych dla pozostałych trzech belek, nie wyposażonych w listwy parapetowe.

Podczas montażu należy zwrócić uwagę, by różnego rodzaju człony montażowe były mocowane do ramy w odpowiednich miejscach i dokładnych położeniach. Jeżeli człony montażowe nie są umieszczone w jednej linii, to kształtownik osłonowy nie może zostać wsunięty.

Ponadto w znanych zespołach osłonowych drewnianych ram konieczna jest dodatkowa obróbka w obszarach narożnych, by zapewnić osłonę tak czołowej powierzchni ramy jak i skierowanej w stronę wnętrza ramy powierzchni wypustów belek ramy. Zastosowane w narożach kształtowniki osłonowe muszą być wówczas skrócone. Takie operacje montażowe są czasochłonne i zbyt mało dokładne.

Celem wzoru użytkowego jest opracowanie konstrukcji takiego zespołu osłonowego, który w prosty sposób zapewni całkowite przykrycie drewnianej ramy, tak jej czołowej powierzchni, jak i skierowanych w stronę wnętrza ramy powierzchni wypustów belek ramy, bez konieczności wykonywania dodatkowej obróbki kształtowników osłonowych. Montaż zespołu osłonowego ramy powinien przebiegać sprawnie i w sposób ciągły, bez potrzeby stosowania dużej wiedzy fachowej. Możliwe musi być również osłonięcie z zewnątrz ramy wyposażonej w listwę parapetową, bez konieczności demontowania listwy parapetowej i bez stosowania specjalnych członów mocujących. Innej budowy człony złączne powinny umożliwiać mocowanie do ramy dwóch sąsiednich kształtowników osłonowych.

Cel wzoru użytkowego został zrealizowany przez opracowanie konstrukcji zespołu osłonowego drewnianej ramy, według znamiennej części zastrzeżenia 1.

Dalsze cechy charakterystyczne wzoru użytkowego są omówione w zastrzeżeniach zależnych.

Dzięki temu, że górny człon mocujący jest zaopatrzony w półkę przylegającą do krawędzi belki ramy, człony mocujące mogą zostać dokładnie umiejscowione względem ramy, zapewniając jej całkowite przykrycie z zewnątrz. Ponadto człony mocujące są zaopatrzone w dwa zaczepy, miedzy którymi jest utworzona szczelina osadcza, umożliwiająca mocowanie kształtowników osłonowych przykrywających powierzchnie wypustów belek ramy skierowane w stronę wnętrza ramy. Dzięki temu osłonięte są wszystkie powierzchnie ramy narażone na działanie czynników atmosferycznych.

Jest szczególnie korzystne, że kształtownik osłonowy jest zaopatrzony w dwie szczeliny osadcze równoległe do siebie i utworzone przez zaczepy. Dzięki nim kształtowniki osłonowe są dociśnięte do ramy w sposób naprężony.

Dzięki członowi złącznemu według wzoru użytkowego są ze sobą silnie połączone dwa kształtowniki osłonowe umieszczone na sąsiednich belkach ramy. Nie powstają spowodowane wiatrem albo innymi przyczynami drgań dźwięki.

Zespół osłonowy drewnianej ramy według wzoru użytkowego jest w przykładzie rozwiązania konstrukcyjnego przedstawiony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia ramę, z osadzoną w niej szybą zespoloną, przy czym czołowa powierzchnia ramy i skierowane w stronę wnętrza ramy powierzchnie wypustów belek ramy są przykryte kształtownikami osłonowymi, przymocowanymi do dwóch członów mocujących przymocowanych do ramy, w przekroju, fig. 2 - poziomą dolną belkę ramy fig. 1, do której jest przymocowana listwa parapetowa i w odległości od niej kształtownik osłonowy, w przekroju, fig. 3 - sąsiadujące ze sobą kształtowniki osłonowe, przymocowane do ramy członami mocującymi według fig. 1, połączone ze sobą członem złącznym, w widoku z góry, fig. 4a i 4b - człon mocujący według fig. 1, w widoku z przodu i z boku, a fig. 5 - człon złączny według fig. 3, w widoku z góry.

Fig. 1 przedstawia zespół osłonowy 1, przykrywający czołową powierzchnię 4 drewnianej ramy 2. Rama 2 składa się z czterech belek 3, usytuowanych prostopadle do siebie. Rama 2 ma zwykle postać osadzonej w otworze ściany kondygnacyjnej ramy okna albo drzwi.

Do ramy 2 jest przymocowana nieruchoma albo obrotowa rama skrzydła 10, w której wnętrzu 6 jest osadzona i uszczelniona kitem 9 szyba 8, na przykład szyba zespolona. Każda z czterech belek 3 ramy 2 ma wypust, którego powierzchnia 5 jest skierowana w stronę wnętrza 6 ramy i sięga częściowo do obszaru, w którym jest umieszczona szyba 8.

Ponieważ czołowa powierzchnia 4 ramy 2 i powierzchnie 5 wypustów belek 3 są bezpośrednio poddane działaniu czynników atmosferycznych, belki 3 są w tych obszarach bardzo niszczone, wobec czego rama 2 musi być okresowo szlifowana i od nowa lakierowana dla zabezpieczenia przed zbutwieniem. Celem zapewnienia dostatecznej ochrony czołowej powierzchni 4 ramy 2 i powierzchni 5 wypustów belek 3 przed działaniem czynników atmosferycznych, na przykład przed ulewnym deszczem albo promieniowaniem słonecznym, obszary te są przykryte zespołem osłonowym 1.

Zespół osłonowy 1 jest wyposażony w człony mocujące 11, 11', 11", przymocowane w równych odstępach do czołowej powierzchni 4 ramy 2. Za pomocą członów mocujących 11, 11', 11" przymocowane zostają do ramy 2 kształtowniki osłonowe 13, 14, przykrywające czołową powierzchnię 4 ramy 2 i powierzchnie 5 wypustów belek 3.

Człon mocujący 11 ma korpus 21, zaopatrzony w skierowaną w stronę ramy 2 powierzchnię przylegania 22, która przylega do czołowej powierzchni 4 odpowiedniej belki 3, co zostanie dokładniej omówione poniżej. Konieczne jest, by człon mocujący 11 został przymocowany do ramy 2 w odpowiednim położeniu, gdyż w innym przypadku kształtowniki osłonowe 13, 14 nie mogą zostać odpowiednio rozmieszczone na ramie 2. W tym celu, oraz by umożliwić zajęcie dokładnego położenia przez człon mocujący 11, jest on zaopatrzony w półkę 23, prostopadłą do powierzchni przylegania 22 korpusu 21 członu mocującego 11 i przylegającą do jednej z krawędzi 7 powierzchni 5 wypustu belki 3.

Kształtownik osłonowy 13, przykrywający czołową powierzchnię 4 ramy 2, jest w obszarze członu mocującego 11 zaopatrzony w szczelinę osadczą 15, utworzoną przez półki 16 i 17, która zapewnia naprężone albo nawet zatrzaskowe przymocowanie kształtownika osłonowego 13 do członu mocującego 11. W tym celu półka 17 jest zaopatrzona w występ 18, zatrzaskujący się w członie mocującym 11. Korpus 21 członu mocującego 11 ma zewnętrzną powierzchnię, do której płasko przylega kształtownik osłonowy 13.

W odpowiedniej odległości od członu mocującego 11 jest umieszczony drugi człon mocujący 11' o nieco innym kształcie, również przykręcony do belki 3 ramy 2 swym korpusem 21. W obszarze członu mocującego 11' kształtownik osłonowy 13 jest zaopatrzony w szczelinę osadczą 15, utworzoną przez półki 16 i 17, która tak jak poprzednio zapewnia naprężone albo nawet zatrzaskowe przymocowanie kształtownika osłonowego 13 do członu mocującego 11'. Kształtownik osłonowy 13 jest więc przymocowany do ramy 2 za pomocą członów mocujących 11 i 11', na przedłużeniu których są umieszczone dalsze człony mocujące.

Dla dodatkowego przykrycia powierzchni 5 wypustu belki 3 człon mocujący 11 jest zaopatrzony w dwa zaczepy 29, tworzące między sobą szczelinę 30 przeznaczoną również do przymocowania kształtownika osłonowego 14. Kształtownik osłonowy 14 przykrywa powierzchnię 5 wypustu belki 3 i swą półką jest zamocowany w szczelinie 30 członu mocującego 11. Na obydwóch półkach korytkowego kształtownika osłonowego 14 jest utworzony występ 18, tworzący podcięcie, współpracujące z podcięciem utworzonym za zaczepem 29.

Fig. 2 przedstawia poziomą dolną belkę 3 ramy 2, do której jest przymocowana listwa parapetowa 31. Kształtownik osłonowy 13 powinien być usytuowany w określonej odległości od listwy parapetowej 31, aby nie stanowił źródła dźwięków powodowanych przez wiatr i różnego rodzaju drgania, oraz powinien być skutecznie i trwale przymocowany do ramy 2. Kształtownik osłonowy 13 jest zaopa-

trzony w dwie szczeliny osadcze 15, służące do zatrzaśnięcia w nich odpowiedniego członu mocującego 11', 11", przykręconego w odpowiednim położeniu do czołowej powierzchni 4 ramy 2.

Korpus 21 członu mocującego 11" jest zaopatrzony w półkę 23 przylegającą do krawędzi 7 belki 3 i w przybliżeniu prostopadłą do powierzchni przylegania 22. Człon mocujący 11" nie ma dodatkowego zaczepu 29 mocującego kształtownik osłonowy 14, przykrywający powierzchnię 5 wypustu belki. Ponadto kształtownik osłonowy 13 sięga ponad człon mocujący 11' i ponad listwę parapetową 31 do obszaru, w którym mocowanie kształtownika osłonowego 13 do ramy 2 ma miejsce wyłącznie w narożach. Dla uzyskania niezawodnego i trwałego połączenia dwóch prostopadłych do siebie kształtowników osłonowych 13, przykrywających czołowe powierzchnie 4 pionowej i poziomej belek 3, został zastosowany człon złączny 12.

Na fig. 3 widoczny jest sposób mocowania ze sobą dwóch sąsiednich kształtowników osłonowych 13 za pomocą członu złącznego 12. Człon złączny 12 jest przymocowany do pionowego kształtownika osłonowego 13 dwoma nitami 33 i sięga do szczeliny osadczej 15 tego kształtownika osłonowego 13. Człon złączny 12 ma korpus 21 zaopatrzony w dwa przeciwległe elementy unieruchamiające 24. Każdy składający się z części 25, 26 i 27 element unieruchamiający 24 jest wciśnięty w jedną ze szczelin osadczych 15 kształtownika osłonowego 13. Korpus 21 jest zaopatrzony w skierowane w stronę sąsiedniego kształtownika osłonowego 13 ramię 32, zaopatrzone w dalszy element unieruchamiający 24, skierowany w stronę korpusu 21, wciśnięty w szczelinę osadczą 15 kształtownika osłonowego 13. Zatem człon złączny 12 łączy ze sobą trwale obydwa sąsiednie kształtowniki osłonowe 13, które są przymocowane za pomocą członów mocujących 11' i 11" do odpowiednich belek 3 ramy 2.

Fig. 4a i 4b przedstawiają szczegóły konstrukcji członu mocującego 11. Wystający z korpusu 21 członu mocującego 11 element unieruchamiający 24 składa się z trzech części 25, 26 i 27. Obydwie zewnętrzne części 25 i 27 są usytuowane na swym przedłużeniu i są tak przesunięte w bok względem środkowej części 26 elementu unieruchamiającego 24, że utworzona między półkami 16 i 17 szczelina osadcza 15 jest całkowicie wypełniona, a kształtowniki osłonowe 13 i 14 są zaciśnięte w członie mocującym 11. Dzięki występowi 18 utworzonemu w półce 17 umieszczonej w szczelinie osadczej 15, zapewnione jest wstępne naprężenie, gwarantujące cierne, zatrzaskowe, niezawodne i długotrwałe połączenie członu mocującego 11 z kształtownikiem osłonowym 13.

Obok elementu unieruchamiającego 24 są usytuowane obydwa zaczepy 29, za pomocą których w szczelinie 30 jest zatrzaśnięty również kształtownik osłonowy 14, przykrywający powierzchnię 5 wypustu belki 3. Również zaczepy 29 są zaopatrzone w żebra osadcze 28, zapewniające powstanie odpowiednio dużej siły zaciskającej kształtownik osłonowy 14 w szczelinie 30.

Fig. 5 przedstawia konstrukcję członu złącznego 12. Korpus 21 członu złącznego 12 jest zaopatrzony w dwa przeciwległe elementy unieruchamiające 24, składające się z części 25, 26 i 27. Elementy unieruchamiające 24 członu złącznego 12 mogą zostać zatrzaśnięte w identycznych szczelinach osadczych 15 kształtownika osłonowego 13. Na ramieniu 32 wystającym z korpusu 21 członu złącznego 12 jest umieszczony dalszy element unieruchamiający 24, składający się z części 25, 26 i 27. Element unieruchamiający 24 ramienia 32 przytrzymuje przymocowany pionowo do ramy 2 kształtownik osłonowy 13.

Dzięki zespołowi osłonowemu 1 według wzoru użytkowego czołowa powierzchnia 4 ramy 2 i powierzchnie 5 wypustów belek 3 są całkowicie przykryte kształtownikami osłonowymi 13 i 14, dzięki którym rama 2 jest chroniona przed działaniem czynników atmosferycznych. Możliwe jest również umieszczanie zespołu osłonowego 1 na istniejącej już drewnianej ramie 2 okna albo drzwi, gdyż dzięki zamocowaniu w odpowiednim położeniu członów mocujących 11, 11' i 11", kształtowniki osłonowe 13 i 14 mogą zostać łatwo i szybko przymocowane do ramy 2.

Zastrzeżenia ochronne

1. Zespół osłonowy drewnianej ramy, zwłaszcza okna albo drzwi, z osadzoną w niej szybą, przykrywający drewnianą ramę, składający się z przynajmniej jednego kształtownika osłonowego, przynajmniej jednego członu mocującego, oraz przynajmniej jednego członu złącznego, **znamienny tym**, że człon mocujący (11, 11', 11") ma korpus (21) zaopatrzony w skierowaną w stronę ramy (2) powierzchnię przylegania (22), a także jest zaopatrzony w przynajmniej jedną półkę (23) wystającą z korpusu (21) pod kątem, zwłaszcza prostopadle, a równocześnie człon mocujący (11, 11') jest zaopatrzony w przynajmniej jeden element unieruchamiający (24) umieszczony równolegle do po-

wierzchni przylegania (22), przy czym kształtowniki osłonowe (13, 14) są zaopatrzone w utworzone między półkami (16, 17) szczeliny osadcze (15), dzięki którym kształtowniki osłonowe (13 oraz ewentualnie 14) są przymocowane z naprężeniem do członów mocujących (11, 11', 11").

2. Zespół osłonowy według zastrz. 1, **znamienny tym**, że element unieruchamiający (24) składa się z trzech części (25, 26 i 27), przy czym obydwie zewnętrzne części (25, 27) elementu unieruchamiającego (24) są przesunięte w bok względem jego środkowej części (26), a także w szczelinie osadczej (15) kształtownika osłonowego (13) trzy części (25, 26 i 27) elementu unieruchamiającego (24) są przytrzymywane z naprężeniem.

3. Zespół osłonowy według zastrz. 1 albo 2, **znamienny tym**, że środkowa część (26) elementu unieruchamiającego (24) jest zaopatrzona w równoległe do szczeliny osadczej (15) żebro osadcze (28), przylegające w szczelinie osadczej (15) przeciwnie do obydwóch zewnętrznych części (25, 27) elementu unieruchamiającego (24), powodując powstanie naprężenia wstępnego wewnątrz szczeliny osadczej (15).

4. Zespół osłonowy według któregokolwiek z zastrz. 1 do 3, **znamienny tym**, że obok elementu unieruchamiającego (24) są umieszczone wystające z powierzchni przylegania (22) członu mocującego (11) i równoległe do niej zaczepy (29), stanowiące wzajemnie swe przedłużenie, przy czym obydwa zaczepy (29) tworzą szczelinę (30) dla kształtownika osłonowego (14), usytuowanego po jego przymocowaniu prostopadle do kształtownika osłonowego (13), przymocowanego do ramy (2) za pomocą członu mocującego (11) i przykrywającego powierzchnię (5) wypustu belki (3), skierowaną w stronę wnętrza (6) ramy (2).

5. Zespół osłonowy według zastrz. 4, **znamienny tym**, że zaczep (29) jest zaopatrzony w równoległe do szczeliny (30) żebro osadcze (28), za pomocą którego kształtownik osłonowy (14) jest przytrzymywany w szczelinie (30) z naprężeniem.

6. Zespół osłonowy według któregokolwiek z zastrz. 1 do 5, **znamienny tym**, że człon mocujący (11) jest przymocowany do ramy (2) w określonym wstępnie położeniu za pomocą przynajmniej jednej śruby, przy czym człon mocujący (11) jest przymocowany do ramy (2) w położeniu określonym przez półkę (23) i skierowaną w stronę ramy (2) powierzchnię przylegania (22), skorelowane z geometrią utworzonych w kształtowniku osłonowym (13) szczelin osadczych (15).

7. Zespół osłonowy według zastrz. 1, **znamienny tym**, że korpus (21) członu mocującego (11) ma powierzchnię przylegania (22) skierowaną w stronę ramy (2) i jest zaopatrzony przynajmniej w jedną skierowaną w stronę od powierzchni przylegania (22) półkę (23), ustalającą położenie członu mocującego (11) względem ramy (2), przy czym do skierowanej w stronę ramy (2) powierzchni kształtownika osłonowego (13) przylega utworzona przez półki (16, 17) szczelina osadcza (15), a ponadto człon mocujący (11) jest zaopatrzony w element unieruchamiający (24), którego położenie względem szczeliny osadczej (15) zapewnia naprężone mocowanie w niej kształtownika osłonowego (13, 14).

8. Zespół osłonowy według zastrz. 7, **znamienny tym**, że szczelina osadcza (15) kształtownika osłonowego (13) ma przekrój korytkowy, a po przymocowaniu do ramy członu mocującego (11) jest usytuowana równolegle do podłużnej osi odpowiedniej belki (3) ramy (2).

9. Zespół osłonowy według zastrz. 7 albo 8, **znamienny tym**, że celem przykrycia czterech belek (3), z których składa się rama (2), na stronie każdego kształtownika osłonowego (13) zwróconej w kierunku belek (3) są umieszczone dwie równoległe do siebie szczeliny osadcze (15), przy czym odległość szczelin osadczych (15) każdego kształtownika osłonowego (13) jest identyczna.

10. Zespół osłonowy według któregokolwiek z zastrz. 7 do 9, **znamienny tym**, że dwa sąsiednie kształtowniki osłonowe (13, 14) przymocowane do ramy (2) za pomocą jednego z członów mocujących (11), są usytuowane prostopadle do siebie i przykrywają całkowicie czołową powierzchnię (4) ramy (2) i skierowane w stronę wnętrza (6) ramy (2) powierzchnie (5) wypustów belek (3).

11. Zespół osłonowy według któregokolwiek z zastrz. 7 do 10, **znamienny tym**, że dwa sąsiednie kształtowniki osłonowe (13) przykrywające czołową powierzchnię (4) ramy (2) są ze sobą połączone członem złącznym (12) umieszczonym w obszarze przejściowym między poziomą i pionową belkami (3) ramy (2), przy czym człon złączny (12) jest zaciśnięty w szczelinach osadczych (15) kształtowników osłonowych (13).

12. Zespół osłonowy według któregokolwiek z zastrz. 7 do 11, **znamienny tym**, że czołowa powierzchnia (4) ramy (2) i powierzchnie (5) wypustów belek (3) są całkowicie przykryte kształtownikami osłonowymi (13, 14).

13. Zespół osłonowy według zastrz. 1, **znamienny tym**, że w skierowanej w stronę ramy (2) powierzchni kształtownika osłonowego (13) jest utworzona korytkowa szczelina osadcza (15), uformowana przez półki (16, 17).

14. Zespół osłonowy według zastrz. 13, **znamienny tym**, że wolna i równoległa do kształtownika osłonowego (13, 14) półka (17) szczeliny osadczej (15) otacza występ (18) przymocowanego do ramy (2) członu mocującego (11) i jest do niego sprężyście dociskana.

15. Zespół osłonowy według zastrz. 13 albo 14, **znamienny tym**, że szczelina osadcza (15) ma postać ciągłego pasma.

16. Zespół osłonowy według zastrz. 14 albo 15, **znamienny tym**, że wewnętrzna powierzchnia szczeliny osadczej (15), przykrywająca częściowo człon mocujący (11, 11', 11"), jest zaopatrzona w równoległy do ramy występ (18), za pomocą którego człon mocujący (11, 11', 11") jest sprężyście przytrzymywany w szczelinie osadczej (15).

17. Zespół osłonowy według zastrz. 1, **znamienny tym**, że człon złączny (12) jest wyposażony w trzy elementy unieruchamiające (24) składające się z części (25, 26, 27), przy czym dwie części (25, 27) są usytuowane równolegle i przeciwnie w korpusie (21) członu złącznego (12), natomiast środkowa część (26), umieszczona między dwoma pozostałymi częściami (25, 27) wystaje prostopadle z korpusu (21).

18. Zespół osłonowy według zastrz. 17, **znamienny tym**, że trzecia część (27) elementu unieruchamiającego (24) jest skierowana w stronę dwóch pozostałych części (25, 27) korpusu (21) członu złącznego (12).

19. Zespół osłonowy według jednego z zastrz. 17 albo 18, **znamienny tym**, że element unieruchamiający (24) jest podzielony na trzy części (25, 26, 27), przy czym obydwie zewnętrzne części (25, 27) są usytuowane w płaszczyźnie oddalonej od płaszczyzny utworzonej przez środkową część (26).

20. Zespół osłonowy według jednego albo kilku z zastrz. 17 do 19, **znamienny tym**, że człon mocujący (11, 11', 11") jest trwale przymocowany do kształtownika osłonowego (13, 14) za pomocą przynajmniej jednej śruby, nitu albo podobnego elementu mocującego.

Rysunki

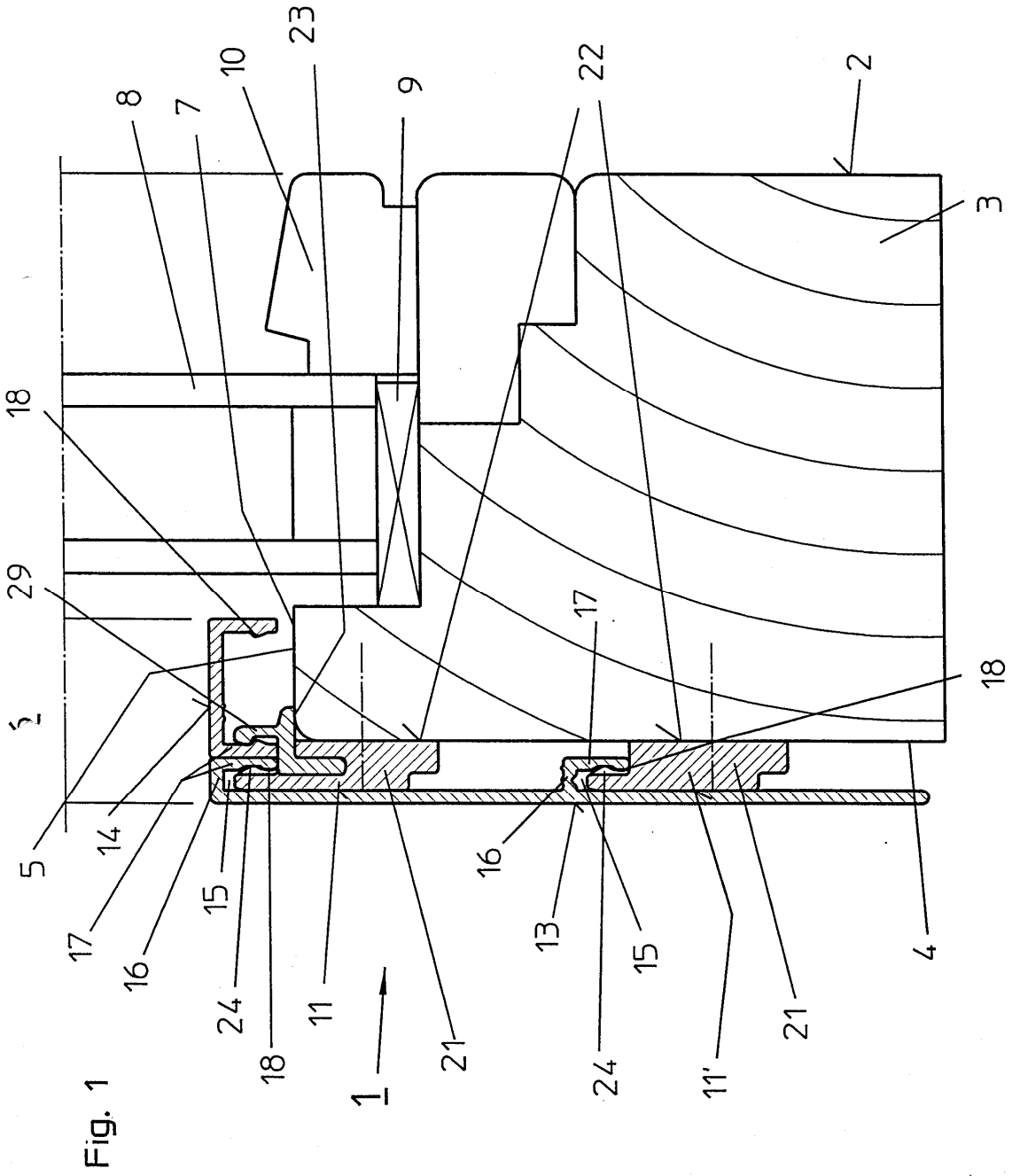
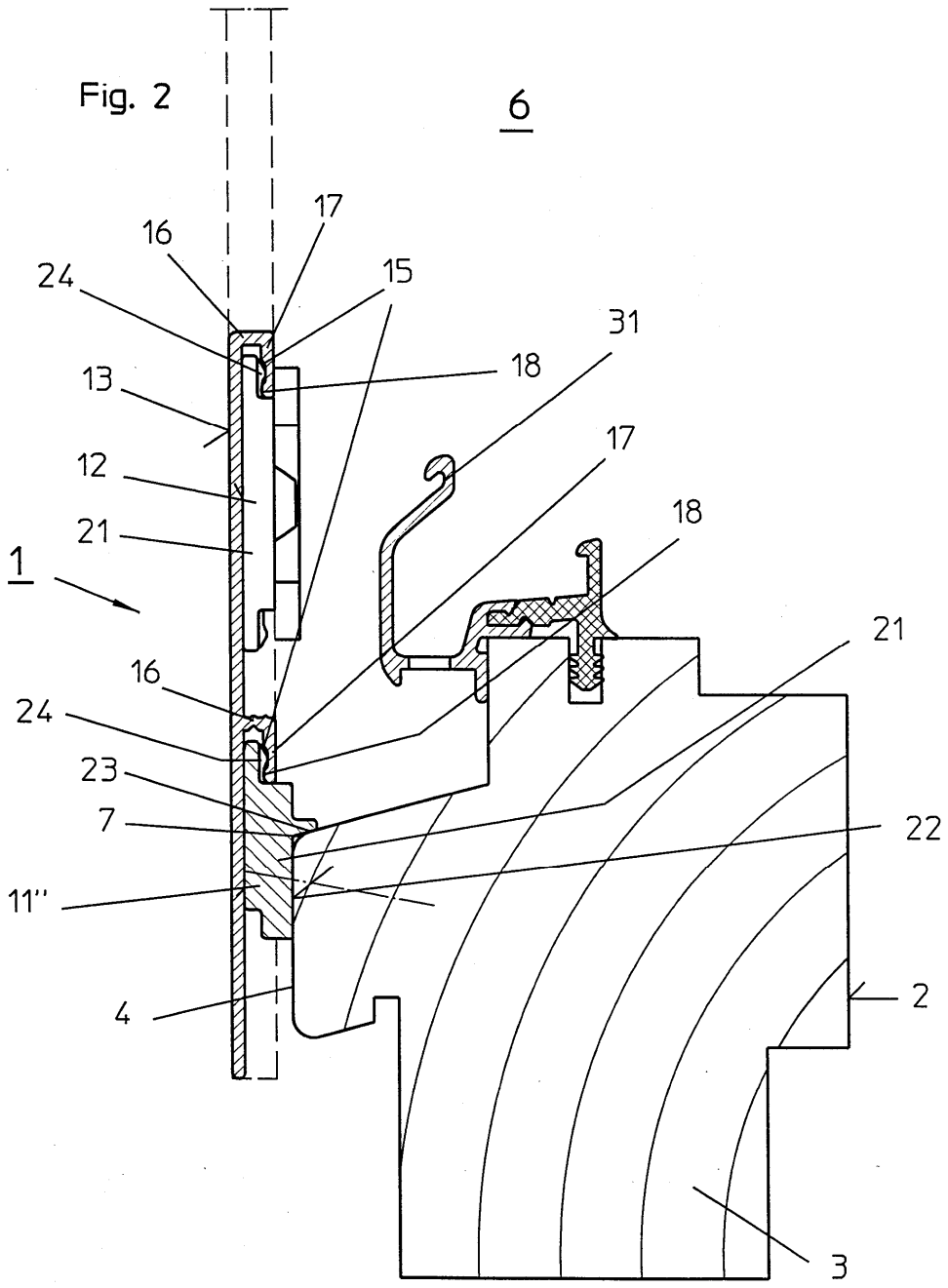

Fig. 1

Fig. 2

6 Fig. 3

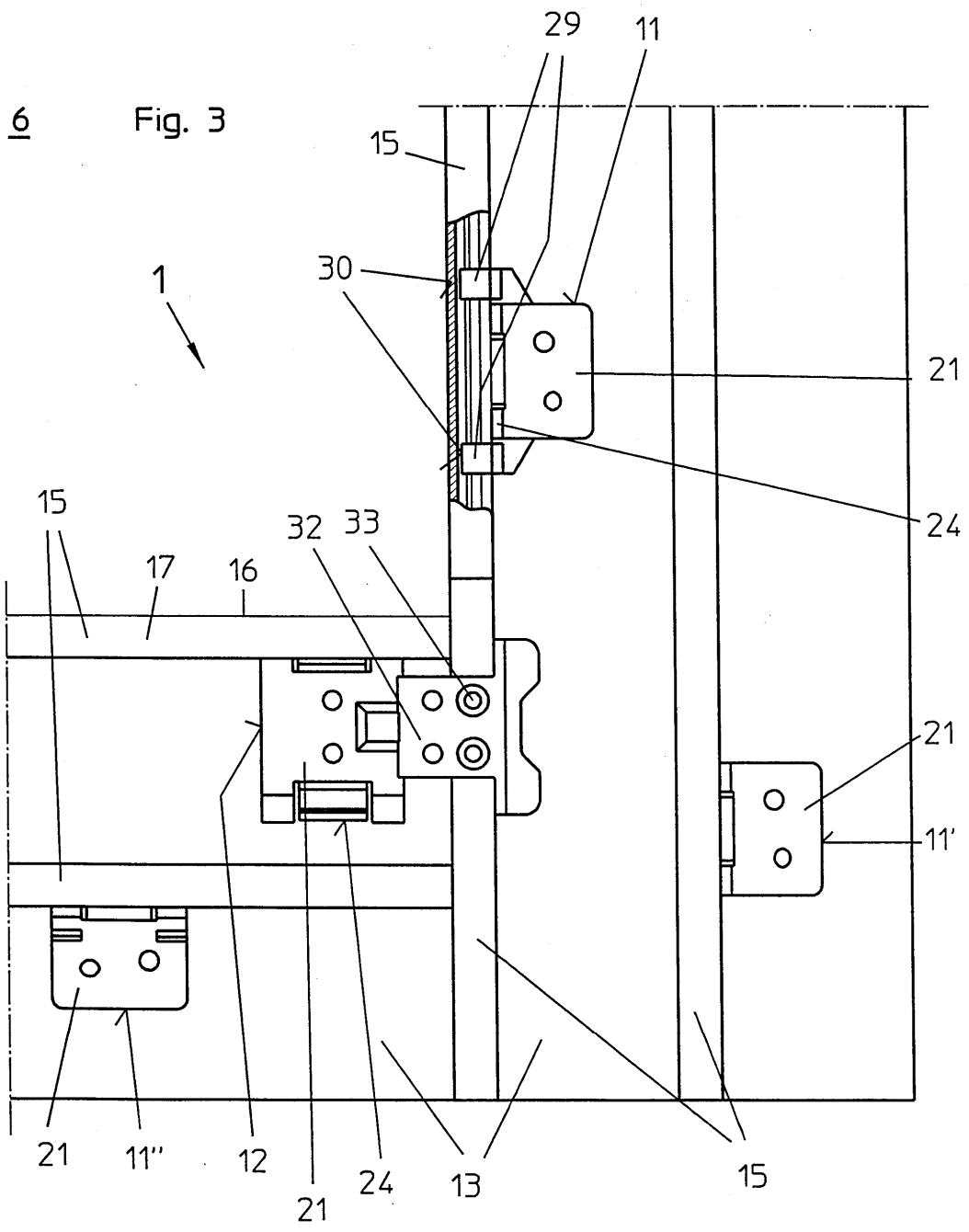

Fig. 4 a

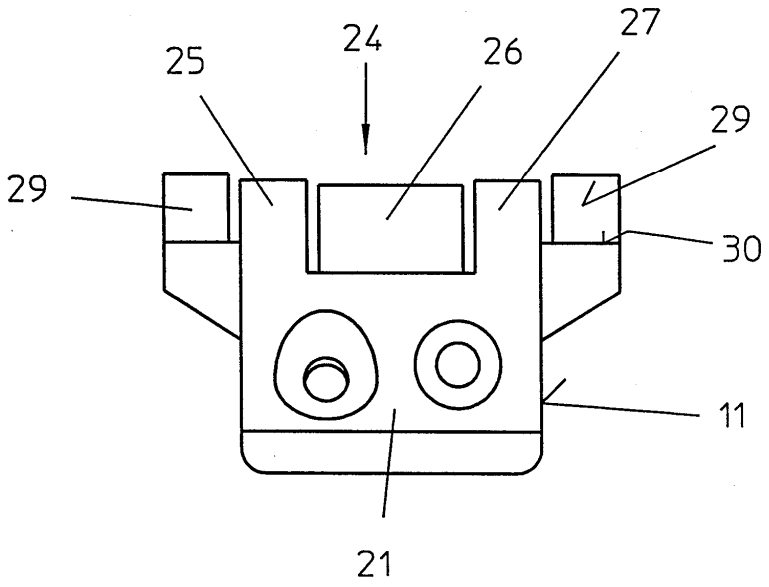

Fig. 4 b

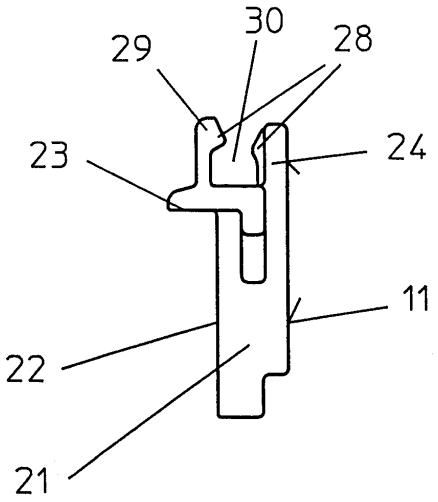

Fig. 5

